

VIVILD

SOM JEG HUSKER DET FRA 1942 OG TIL OMKRING 1950.

Da jeg læste "Historier fra Vivild", syntes jeg, der manglede meget fra de seneste år af det opgivne åremål. Derfor vil jeg gerne bidrage med noget af det, jeg husker fra da vi, min familie og jeg, kom til Vivild. Mine forældre Louise og Jens A. Thomasen fik stilling ved Vivild Kirke, som ringer, graver og kirkebetjent pr 1th oktober 1942 og af den grund blev Vivild min barndomsby.

Nulevende personer kan måske støtte mig, hvor jeg har glemt navne og/eller detaljer, jeg har dog trods alt ikke boet i byen de sidste 45 - 46 år.

Jeg vil skrive lidt om hvilke huse og bygninger der var, og hvem der boede i dem samt lidt om hvad der skete. Nogle steder har jeg nævnt navne på børn og hustruer, andre steder ikke, det skyldes, at børnene enten har været meget ældre eller meget yngre end mig, og jeg så ikke har kendt dem, og hvad angår ægtefælde, så sagde man ikke så tit fornavn til folk, man ikke kendte ret godt, og så har jeg glemt navnene.

Den gang var der ikke numre på husene, ligesom vi kaldte gaderne noget andet end i dag. Den gang var der kun Hovedgaden, som var brolagt, Nørregade, Søndergade, Skrammelsgade, Asylvej og alle de andre småveje var grusveje, lige som op til Anlægget og til mekanikeren var selvfølgelig også grusveje. Og så var der kun fortov med fliser foran enkelte forretninger.

Jeg vil begynde på den sydlige side af Hovedgaden, som vi kaldte den dengang, ved det første hus eller gård, vi kommer til, når vi kommer til Vivild fra Randers siden. Det var Jørgen Madsen med familie, men det kan han nok fortælle om, jeg husker Ebba bedst, hun var nok 2-3 år ældre end jeg, men jeg ved der var 3 sønner og så rosinen i pølseenden, Gitte. Det næste hus var Marie og Anton Johansens. Marie gik lidt ud og hjalp til, hvor der skulle være gilde eller kaffeselskab, bl.a. hjalp hun til min konfirmation i 1951. De havde en stor søn, Vagn, som var hjemme omkring 1942- 44, de havde også Ella, måske andre børn også, jeg husker kun de to. Det næste hus var bungalowen på hjørnet af hovedgaden og Dyrehavevej nu Holmegårdsvej. Det var nyopført og Niels Hougesen og hans kone var flyttet ind. Måske havde de haft Risbjerggården, i hver fald var det Margit og Niels Jørgens bedsteforældre og de boede på Risbjerggården. Gik vi ned ad Dyrehavevej kom vi til brandtomten fra Jørgen Madsens gård og derefter var en transformator og et stykke bart land, hvor far havde lejet et stykke jord til kartofler. Jeg mindes, at Far og jeg gik der ovre og en flyvemaskine fløj lige hen over. Jeg husker, jeg dukkede mig i forskrækkelse, og Far sagde: "Bare den ikke rammer kirketårnet." Senere byggede Bertha og Søren Hougesen hus lidt længere nede. Fruen syede for folk, det var lidt pænere tøj, dvs. ikke omsyning, og Søren Hougesen var en mand, man henvendte sig til, hvis man havde forvredet eller forstuvet en arm eller et ben, så kunne han sætte det på plads. Han havde været tømrer og havde fået indrettet værksted i tilknytning til huset. Gik man videre, kom man til Gydegård til Jens Skjødt og Stephanie, deres familieforhold er der nok nogen, der bedre kan berette om, men Gudrun Skjødt, (som bliver nævnt senere) var datter her fra. Drejede man fra til venstre i stedet for at gå til Gydegård, kom man til Holmegård, så vidt jeg husker var det en Henrik Therkildsen som boede der. Senere overtog Arne Jensen fra Kalstrupgården den og efter ham Hans Sloth og Gunhild, datter af Edith og C. M. Rasmussen. Men vi gik forbi, og gik på en træstamme over en bæk til Dyrehaven og plukkede anemoner. Jeg tror egentlig, denne Dyrehave lå/ligger i Gjesing sogn, men det var en god eftermiddags- eller søndagstur. Tilbage til Vivild og den anden side af Dyrehavevej. Lidt skråt overfor tomten længere nede byggede Karsten Rønne et 2 familiers hus i sin fritid, hvor han med Nina og Inger (ældste datter) kom til at bo, da det

var færdigt. De fik senere børnene Gunnar, Kirsten og Tage. Erna og Viktor Pedersen fik den øverste lejlighed. De har sønnerne Poul Christian og Kjeld. Over for brandtomten fik Far og Mor lejlighed, lige da vi var kommet. Vi kaldte den Stærekassen, fordi det var et lille sted oppe under loftet. Edith og Johannes Therkildsen, senere Sorvad, boede i stueetagen. Jeg husker navnet Margrethe Kjeldsen, men om hun ejede huset eller havde boet i lejligheden, er lidt uklart for mig. Der var en have, som gik helt op til maler Jespersens værksted. Dette var bygget sammen med købmand Anders Gades lager og forretning. Både købmanden (lille glad, buttet mand med cigar i munden, (Undskyld Aase, hvis jeg husker forkert.) og hans frue samt en dame Metha var i butikken til daglig, når vi kom der og handlede. Indgangen til forretningen lå i hjørnet og deres bolig lå i forlængelse af denne hen ad Hovedgaden. De ældre maler Jespersens boede i den anden ende af bygningen. Næste bygning var også en 2 familiers, dvs. købmand Krogh var alene og drev købmandsforretning i den vestlige ende og frk. Vittrup og fru Gerding havde broderi-forretning i den østre del. Huset næst efter var muligvis også til to, men det ligger lidt uklart, men i vestenden boede Agda og Anton Christensen, de havde flere børn, antallet husker jeg ikke, men 2 af pigerne tror jeg hed Anny og Betty, måske også en Knud og Børge. Anton Christensen var savskærer og fruene syede kludesko af gamle frakker for folk, husk det var under krigen, så det var svært at få noget nyt. Gartnerforretningen som Anna og Johannes Stengaard senere overtog, havde Peter Larsen, søn af rutebilejer Lars Larsen. Så var der karetmager Larsen med frue og barber Leo Lehm. Han blev gift med Magda fra Lystrup, de fik en søn Kalle, han var spastiker og kunne intet. Jeg passede ham nogle år, inden jeg blev konfirmeret, han bare lå, sommetider stablet op med puder som han gled ned af, han havde intet sprog, kun uarticulerede lyde, alligevel var han en kær dreng. Leo Lehm havde også en broder, Mogens, som til tider boede i et værelse ind mod karetmagerens og med egen indgang i gården. Nu bevæger vi os ned ad Søndergade og det første hus var 2 familiers som så mange dengang. Just Jensen og hans kone boede i den første ende, de havde en datter Inge som fik børnelammelse, hendes ene ben var helt vissent, så hun gik ved hjælp af krykkestokke. I den anden ende boede Margrethe og "Bitte Søren" Andersen, deres søn hed/hedder Anders. Han havde en Nimbus. Jeg mindes udtrykket "Nu kommer Bitte Sørens Bitte Ais på nimbussen." eller "B.S.A. og nimbussen." Der gik lang tid, før jeg fandt ud af, at en nimbus var en motorcykel. Det næste hus var Anker Jensen og familie boende. De havde Henry, Rasmus (Ras Post), Marna og en pige mere Jenny eller Henny, tror jeg, navnet husker jeg ikke, men jeg husker, at da hun fik børn, fik hun først tvillinger, en dreng og en pige, året efter en Hanne og tredje år tre piger. Anker Jensen havde "kontrolsted" i den ene ende af huset. Det var hvor arbejdsløse fik stemplet i deres bog for at bevise, de ikke havde haft arbejde og derfor skulle have understøttelse. Igen et hus til 2 fam. Øverste ende Karen og Niels Falk, de var bedsteforældre til Grethe

Kjemtrup, som overtog lejligheden senere sammen med sin mand Niels og deres datter. Og i den sydlige ende boede Anine og Anders Grand. De havde bl.a. en søn Laurs, som var mentalt syg. Vi børn fik besked på ikke at drille ham, for så kunne han blive syg igen, det gjorde vi nu heller aldrig, han gik gerne ind, hvis vi kom forbi, og vi gik som regel ovre ved hækken på den anden side af vejen. Næst efter var lægekonsultation og bolig. Det var Malvine og Villy Østholm som residerede der. De havde ingen børn, men altid en collie hund. Efter krigen havde de et par hollandske børn, en pige og en dreng, på ferie i nogle måneder. De skulle fedes op, sagde man. Vi legede med dem og ved, de var kede af at skulle hjem, samtidig med at de glædede sig til at blive forenet med deres egne familiemedlemmer igen.

Vi går lidt mere ned ad Søndergade til Jørgine og Rasmus Elgaard. De havde kun voksne børn. Jørgine syede også for folk, det måtte godt være omsyning, da det jo var svært at få nyt stof på den tid. Ras. Elgaard havde været lillebil vognmand, som det hed på den tid. Nu hjalp han på kirkegården med alt forefaldende i spidsbelastninger. I lejligheden ovenpå boede Nina og Karsten Rønde, de havde fået Inger, jeg kørte et par gange med hende, det var sjovere end at køre med min egen lillebror Max. Efter de var flyttet i deres nybyggede hus på Dyrehavevej, kom Frederikke Johnsen til at bo der, hun flyttede senere op i den østlige ende af barbér Hansens hus, og derefter kom Richard Elgaard til at bo i lejligheden, senere da han blev gift med Grethe, var der igen en familie, da hun havde Anne Marie med og de fik Maja sammen. Sidste hus på den side af vejen var beboet af Margrethe Jensen, hun var enke. Hun havde nogle drenge, nogle voksne og så "Bitte Niels". Han var meget lille i forhold til hans alder, han havde da også dårligt hjerte og kunne ikke holde til ret meget. Hans større broder var Anker, han var hjemme i perioder, men da han var så meget ældre i forhold til os, er det begrænset, hvad jeg ved om ham, jeg tror også han havde lidt af en eller anden sygdom, og så havde hun Betty. Neden for Margrethe Jensen havde Ras. Elgaard høns og hønsegård, og derefter var nogle haver. Hvem de tilhørte, ved jeg ikke, jeg tror det var Elgaard, men det var lidt forskelligt, hvem der drev dem. Vejen førte helt ud til Marie og Peder Brøsteds gård og der gik også en markvej over til Sydagergård, men vejen fra østsiden var bedre.

Vi går tilbage til østsiden af Søndergade. Der var og er stadig smedens skrammel, som vi kaldte grunden dengang. Vi måtte ikke lege der, men det var lidt spændende at rage i noget af det. Vi kunne komme galt af sted i det og blive beskidte, min ene søster faldt en gang i en spand spildolie, da var mor slet ikke glad, fordi Aase havde sin nye kjole på, så den måtte kasseres. Mine forældre Louise og Jens A. Thomasen havde flyttet lidt omkring i lejede huse, men købte Søndergade 11 i august 1944, det var lejet ud til 2 familier og det var ikke sådan at få dem ud her og nu. Der var en opsigelsesfrist, den var kortest for den øverste lejlighed, det var Erna og Viktor Pedersen der boede der, og de

skulle flytte ind ovenpå i det nye hus Karsten Rønne byggede ovre på Dyrehavevej (nu Holmegårdsvej). Da det nærmede sig, vi skulle flytte, viste det sig, at Erna og Viktor Pedersen ikke kunne flytte, fordi det nye hus ikke var færdigt, men de flyttede så i kælderen i et par værelser og brugte vaskehuset som køkken. Vi havde så den øverste lejlighed, indtil vi kunne få den store lejlighed i stueetagen. Derefter var den øverste lejlighed lejet ud til forskellige i årene fremover, bl.a. Gerda og Hans Villads Larsen. Louise og Jens A. Thomasen har 7 børn, Anna-Grethe, Allan, Max, Kaj, Aase, Ruth og Tove. Nummer 9 på Søndergade var beboet af Margrethe og Søren Sørensen. Jeg tror, han arbejdede på kroen (foderstof) Margrethe gik altid med hovedet pakket ind, når vi så hende, og ellers var rullegardinerne altid nede, hun havde konstant hovedpine, (migræne?) de havde ingen børn. Maler Jespersen (søn af maler Jespersen ved siden af købmand Gade) og hans kone boede overfor Elgaardsgade, de havde en stor have. De havde heller ingen børn, men et par jagthunde. Marie Madsen og hendes mand Christian, boede i det næste hus. Der var en port ud til vejen, men vi var tit inde og snakke med Marie, hun var en rar gammel dame. De havde også en stor have og en høj hæk langs vejen. De havde en søn Søren Madsen, som også boede i byen. Oven for porten var der en bygning, som gik helt ud til vejen, det var skolens gymnastiksal og sløjdelokale. Og derefter Gerda og Aage Poulsens have og hus. Haven var mod syd og øst omgivet af et ca. 2 m højt hegn over mod skolens legeplads. De havde Bent og Karin. Og så kom vi op til skomager Røddings have, der var høje træer og buskads. Hans hus havde indgang fra Hovedgaden, men langs vestsiden af huset havde han en cementeret sti om til bagdør og have. Foran var en cementeret fordybning i stedet for fortov. Som jeg husker ham, var han et elskeligt menneske, selvom man jo nok vil kalde ham en original. (Han er omtalt andet sted i "Historier om Vivild") Han havde ganske rigtigt en masse sko, mest knapstøvler og allerede den gang syntes vi, det måtte være nogle gamle sko, fordi knapstøvler var en gammeldags mode. Vi fik foråbnet sko hos ham, og han var altid rar at komme ind til, selv om mine kammerater drillede ham. Når vi mødte ham på gaden, havde han bowlerhat, frakke og snævre bukser samt korte støvler uden snørebånd, og så gik han med en mælkespand og en sort blankslidt mappe i den ene hånd og gik ellers lige frem.

Manufakturhandler Mortensen var den næste i rækken på Hovedgaden. Af deres børn husker jeg Peter, som jeg gik i skole med inden han flyttede til Allingåbro realskole. De havde også Bitten, som var lidt ældre, og vist nok en eller to ældre drenge. Ellen Sørensen, datter af vognmand Jens Sørensen og senere gift med Henry, søn af Anker Jensen, Søndergade, blev udlært i forretningen hos manufakturhandler Mortensen i den tid.

Så kommer vi til skolen. Emma og Ole Nielsen boede i den største lejlighed på skolen med deres børn. Hanne blev gift med Kaj Lykke Jensen, Ulla med Ole Birk og så var der

Olav, Niels Chr. kaldet Kesse og Bente, som var spæd den gang, senere fik de endnu en dreng, Hans Henrik. Ole Nielsen var kommet til Vivild fra et embede i Tørslev i 1940. Frk. Nielsen boede i lejlighed oven på.

Jeg kan fortælle lidt om skolen den gang. Jeg husker ikke specielt, hvor vi boede, da jeg begyndte at gå i skole, men det må have været i "Solhjem", for jeg begyndte den 1. april 1944 og 3 dage efter fik vi påskeferie, så det kan vel kaldes en blød start. Vi havde vikar det første halve år, frk. Nielsen. Det var Marie Bøje Nielsen fra Vejlby, hendes forældre boede næsten nabo til mine bedsteforældre. Jeg var glad for hende, hun lærte os en masse, også sange, selv om jeg senere har fået at vide, hun ikke sang specielt godt, men vi havde hende kun i ca. ½ år, så fik vi frk. Nielsen. Det var lidt forvirrende, men hende her hed Emmy Nielsen og kom fra Mygind, hun var nyuddannet og hendes far var også lærer, jeg husker han sommetider kom på besøg, hvor han så overværede undervisningen eller selv underviste os i en time. Og for at gøre forvirringen komplet hed læreren i 3-4 klasse "Lærer Nielsen", han hed Ole Nielsen og stammede fra Mørke, hans kone Emma Nielsen var et par gange vikar for ham. Han var også kirkesanger, så måske har han skullet synge til begravelse og har måttet gå en smule før timen var forbi i skolen. Og så underviste han på teknisk skole, som havde lokaler hos tømrer Thomsen.

Da vi havde gået i skole i et år, skulle vi have eksamen. Det foregik ved, at hele skolekommissionen og præsten kom og hørte os i de ting, vi var blevet undervist i i løbet af skoleåret, og bagefter fik de middag hos læreren. I 1. klasse gik vi i skole hver eftermiddag fra kl. 12,30 til 15,30 undtagen om lørdagen, da mødte vi kl. 10 og havde en time sammen med 2.a og b, og så havde vi undervisning 1 time efter de store havde fået fri.

Vores 2. klasse havde to årgange lige som 3. og 4. klasse. Og de blev kaldt a og b.

I 2. klasse gik vi fra kl. 8 til 12 ligeledes gik 3. klasse om eftermiddagen og 4.klasse om formiddagen, men om lørdagen mødte 3. klasse kl. 11 og havde en sangtime sammen med 4. klasse, hvor vi lærte en masse fædrelandssange, flere af dem flerstemmige, og hvor lærer Nielsen spillede på violin. Derefter havde 3. klasse så 2 eller 3 timer med almindelige skolefag.

Om vinteren, jeg tror det var fra oktober, blev skoletiden ændret for 3. og 4. klasse, da skulle 4b "gå til præst", dvs. konfirmandforberedelse. Det foregik 2 formiddage om ugen fra 8 til 12, så derfor blev det lavet sådan, at vi gik hver anden dag i skole, 3. klasserne gik de dage 4b var til præst, og 4 klasserne gik de andre dage. Alle dage fra 8 til 16, det kunne være lange dage, men vi havde jo så til gengæld fri de dage, de andre var i skole.

Vi sang altid morgensang. Vi havde ikke så mange forskellige fag, men vi lærte meget. Vi havde meget dygtige lærere. Vi havde regning, det bestod af hovedregning, som vi altid startede timen med. Vi skulle regne i hovedet, uden brug af papir. Vi fik også lært

den store tabel udenad. Når hovedregning var overstået, havde vi skriftlig regning. Det var blandede talstykker, tekstregning og brøkgregning. Vi lærte også om flader og rum og hvordan vi regnede omkreds og radius. I dansk havde vi læsning, stavning og skriftlig dansk. Skriftlig dansk bestod af mange ting. F.eks. diktat, genfortælling og stil samt afskrivning for at indøve vore skrivefærdigheder.

Jeg husker i første klasse, da det var svært at få papir til skrivebøger, ligeledes blyanter var en mangelvare. Da brugte vi skifertavle og griffel. Jeg mener også, at da vi kunne begynde at få skrivebøger og blyanter fik vi udleveret et sæt hver, og brugte man flere måtte man selv betale dem. Vi havde også bibelhistorie (i de store klasser kaldet religion) samt danmarkshistorie. Vi skulle kunne kongerækken på fingrene. Vi hørte om de gamle guder og jætterne, lidt naturhistorie om dyr samt lidt fysik havde vi også. I det hele taget fik vi en alsidig undervisning. Vi havde også gymnastik eller boldspil og lidt håndarbejde + drengene havde sløjd.

Skolelæge havde vi kun en enkelt gang og det var mest for at se om vi havde lus, efter at de tyske flygtninge havde haft gymnastiksalen.

Seksualundervisning havde vi ikke, det måtte vi selv finde ud af. Jeg husker, der var megen snak om, at vi skulle have det på en bestemt dag, men dagen kom, uden vi hørte mere.

Jeg har nævnt, at vi gik i skole om lørdagen også. Men vi havde altid en månedlig fridag. Dvs. vi havde de traditionelle jule-, påske- og pinseferier, + Store Bededag og Kristi Himmelfartsdag og selvfølgelig sommerferie. Derudover havde vi kartoffelferie i oktober, hvor man tog kartofler op og hvor mange alligevel blev holdt hjemme fra skole, fordi de skulle hjælpe derhjemme, og så var fastelavns mandag fri. Vi havde også fri på kongens fødselsdag 26. september, det var Kong Christian X. Dronning Alexandrine havde fødselsdag 24. december. Kongeparret sagde, vi ikke kunne gøre for, at hendes fødselsdag faldt på en dag, hvor vi alligevel havde ferie, så derfor fik vi fri en anden dag i stedet for, jeg husker ikke hvilken, ej heller om det var en bestemt dag hvert år. Senere da Kong Frederik IX blev konge havde vi fri på hans fødselsdag den 11 marts og på Dronning Ingrid's den 28 marts. Og de måneder hvor der ikke var nogle fridage, som de nævnte, havde vi 1 dag fri, gerne i september og november. Jeg synes, at kunne huske, det var første mandag i måneden. Det blev kaldt månedslov.

Der hørte et lokale til husgerning til skolen, men det brugte vi kun nogle få gange, hvor vi brugte det i håndgerning (håndarbejde).

Vi havde en periode, hvor tyske flygtninge blev indkvarteret i gymnastiksalen. Der blev sat hegn og bomme op henne omkring gymnastiksalen og drengenes toiletter. I den tid måtte drengene bruge pigetoiletterne. Toiletterne var en udbygning i forbindelse med cykelskurene, de var opdelt i drenge og pige VC'er, der var vel tre VC hos pigerne, men ingen håndvask, så hænderne blev vasket i gangen udenfor klasselokalet, (hvis vi

huskede det, eller tog os tid til at løbe tværs over skolegården 2 gange, når vi legede allerbedst.) I gangen udenfor klasseværelset var en lang vask med 3-4 vandhaner på et langt rør og så et afløb i den ene ende. Man var ikke så fanatisk med den slags, måske fordi man ikke havde så let adgang til vand som i dag, det var endnu ikke almindeligt at have mere end en vandhane inde i husene, og den var almindeligvis i køkken eller bryggers.

Næste hus på Hovedgaden var og er et stort hus. I den vestre ende havde skomager Sofus Sørensen sin forretning, han havde nye sko i modsætning til Rødding. Han og fru boede ovenpå. Sparekassen for Vivild og Omegn havde til huse i den anden ende og bestyrer Engel Andersen og familie boede der også. Aksel og Jens Aage Andersen (Gardineksperter) er sønner derfra. Nu går vi ned langs kirkegårdsmuren. Helt nede boede gartner Marius Andersen og fru Sine. De havde haft gartneriet i den østlige ende af byen. Nu lavede han blomster og planter en gros udelukkende til andre gartnere. De havde en voksen søn Johannes, som senere blev skoleinspektør ude ved Grenå og en datter Ruth, som blev gift Sommer.

Kirken kender de fleste, men mon folk har tænkt på, at der skulle fyres om vinteren? Der var 2 store kakkelovne og der blev fyret hele natten før gudstjenester og andre kirkelige handlinger. Var det rigtig koldt begyndte man at fyre om eftermiddagen før. Man fyrede med tørv, som om sommeren blev kørt ind i våbenhuset og hejst op på loftet i små tørvekurve ved hjælp af en talje og håndkraft. Når man så skulle bruge varme, blev de hejst ned igen på samme måde, det var et beskidt job, som krævede en masse rengøring bagefter. Det var en proces som foregik mange gange om vinteren, da det var begrænset, hvor mange tørv der kunne være i bænkenene i våbenhuset. Og kakkelovnene røg, når de ikke havde været fyret i dem en hel uge, så der måtte tit luftes ud inden kirkegængerne kom. Og selvsagt blev der jo også hurtigt beskidt og sodet.

Da den gamle konge, Chr. X døde 20. April 1947 blev der ringet med kirkeklokken 2 timer om formiddagen og 2 timer om eftermiddagen i ca. 10 dage over hele landet, så det blev der også i Vivild. Det var et hårdt arbejde, mange mennesker hjalp, og i disse dage lærte jeg at ringe med kirkeklokken.

I præstegården boede Pastor C. F. Vriborg (han hed Christian Frederik) og hans kone hed Anna. Pastor Vriborg fik embedet i foråret 1942 og der blev bygget ny præstegård til den nye præst, da pastor Mahler gik på pension. Det gamle, lange og slidte bindingsværks hus, som de præster, der havde været der før, havde boet i, blev væltet i sommeren 43. Der var også meget små rum lige som datidens boliger havde dengang. Vriborg var nok lidt striks og fordømmende, damerne måtte således ikke gå i kirke med bare ben, selv om der var 300 i skyggen. De havde sønnen Christian kaldet "Bror" og datteren Inger Margrethe, som studerede sang i København og netop havde sin debut i

Oddfellow palæet. Min familie (den gang 5 personer) boede i konfirmandstuen i 2 sommermåneder, inden vi kunne flytte i vort nyindkøbte hus på Søndergade.

Sofie og Ole Boelsmand var præstegårdsforpagtere og boede i et hus ved siden af stald og lade. Jeg husker, de havde både køer og grise. Deres søn Jørgen var hjemme og hjælpe, han overtog senere forpagtningen og blev gift med Elna Rønnow.

Oppe på Hovedgaden igen er jeg lidt usikker, fordi flere forretninger skiftede ejere og indhold. Men jeg husker Skov. En stor kraftig mand var han, og jeg tror han havde cykler, måske også andet. Han blev gift med Stense, datter af bager Pedersen. De fik en datter, Else. Det er den forretning, som Karen og Rasmus Overgaard havde, men de havde også fjernsyn, sko og andet. Så er der sadelmager Poul Dahlerup og Stinne. De havde Anna Dahlerup, Pouls moder, til at bo i en lejlighed ved siden af forretningen. Selv boede de ovenover med deres børn, Birgit, Niels, Knud, Karen og Aksel. Stinne er datter af rutebilejer Larsen. Det næste lave hus havde installatør Holger Nielsen med fru Molly. Der var elforretning i den ene ende, lamper og med hvad til faget hører. Deres søn er Ole Birk Nielsen gift med Ulla, datter af lærerparret Emma og Ole Nielsen. Forretningen derefter havde Gudrun Skjødt papirhandel i. (Jeg tror Skov havde haft den, men er ikke sikker.) Den forretning, der er bygget sammen med, havde urmager M. Henriksen, og fruene havde telefon centralen inde bagved. Derefter boede manufakturhandler Emanuel Elgaard. Han var gift med Ellen og de havde sønnen Kurt. Marie Elgaard boede der også, hun var søster til Emanuel og var ekspeditrice i forretningen. Hun var også en af lederne i søndagsskolen.

Skrammelsgade, nu Tværvejen boede flere, jeg ikke kan huske navnene på. Den ene side var Elgaards have, den gik helt ned til Ole Boelsmands markvej, men det første på venstre hånd fra mejeriet var Jens Jørgensen, der var et barnebarn, Thorkild, og hans far var Frederik Spillemand, måske boede han ved siden af? De fleste huse der, var dobbelthuse og havde også lejlighed ovenpå. Så et par stk. jeg er usikker på inden Maren Funder. Hun kartede og spandt uld for folk, som kunne få fat i ulden fra et får. Ovenpå i et af husene boede Svend Simonsen, lillebil vognmand kaldet "Pusser". Om det var fordi, han altid gik og pudsede bilen, eller fordi han var lidt af en lidt langsom person, er jeg ikke klar over, men han kunne godt finde på at tænde en tændstik, for at se om der var benzin nok i tanken. Der var jo mørkt dernede! Derefter var en port med indgang midt i til en lejlighed ovenpå. Der boede Connie Andersen med sine forældre. Faderen var chauffør og hed Jørgen, moderens navn var Gudrun. Connie havde en mindre broder, hvis navn var Bruno og en søster ved navn Mona. Underneden boede Victor Carlsens. På hjørnet boede lastbilvognmand Julius Jensen og hans familie. Fruen hed Ester og børnene var Ivan, Rita og Bente. Oven på var der også lejlighed, og den var også beboet af flere forskellige. Så kom det hvide hus "Solhjem", hvor min familie boede en kort periode, inden Far og Mor købte hus i Søndergade.

Tilbage til Hovedgaden, der lå mejeriet. Mejeribestyrer Carsten Sørensen og hans stab sørgede for, at alt kørte som det skulle, og jeg husker, hvordan hestevognene kørte til mejeriet hver dag med mælk og fik valle og kærnemælk med tilbage. De store gårde havde så megen mælk, at de kørte selv. Der var f.eks. Amalius fra Julianeholm og Laurits fra Hevringholm. Amalius husker jeg som en meget mild, smilende mand, Laurits var mere bøs og kraftig. Amalius og Laurits kørte begge med en stor hest, måske Belgisk eller Jysk race. Andre, med knap så meget mælk, havde en fast mælkekusk, som så samlede mælken fra de forskellige gårde og kørte til mejeriet med det hele. De kørte med tospand, og jeg tror, det var Nordbagger. De forskellige mælkekuske forrettede ærinder for folk, det kunne være købmandsvarer eller et par 8 pounds rugbrød og meget andet. Mejeriet havde et udsalg. Jenny Pedersen passede mejeriudsalget et par timer om formiddagen og om sommeren ½ time om aftenen.

Carsten Sørensen og hans kone Edel boede på hjørnet ved Asylgade og de havde Erik, i dag mekaniker. Så drejer vi til højre og går til huset efter mejeristens. Det var Andreas Mårups, og derefter var slagter Anders Larsen, (søn af rutebilejer Larsen) som hurtigt efter blev skiftet ud med Kaj Lykke Sørensen, gift med Jenny Snedker. De havde lejlighed oven over forretningen. I den sydlige ende var der en lejlighed, som Krista og Søren Madsen boede i. Dernæst Jenny Pedersen som passede mejeriudsalget. Hun var også syerske. Ovenpå boede Mathilde Olsen. Hun havde en plejedatter Irma Jensen. Irma sagde selv, at hun havde 3 mødre, fordi hun havde Mathilde, Jenny og Maren Funder. Derefter var missionshuset og igen et langt stykke bar mark, præstegårdsjord tror jeg. Derude på landet boede vi en sommer. Senere kom fam. Nørgaard til at bo der. Udenfor haven drejer vejen til Søndergårdene. Mette og Peder Nielsen købte den første i sidste halvdel af fyrrene. De havde Anny, Gerda, Ninna, Inga, Grethe og fik senere Torben. Derefter Rasmus Lassen og Sydagergård, som Kirsten og Chr. Pedersen havde. Deres børn var Anne Marie, Ester Tove og tvillingerne Astrid og Ingrid. Lidt længere ude ad Asylvej, mod Nielstrup, var mælkekusk Niels Frandsen og hans kone Ragnhild, Knolden hvor savskærer Petersen boede med familie inden de flyttede ind til Vivild. De havde Inge Gudrun, Kaj, Ulla, Ketty og fik senere Lilian. Så var der Bunkedal med fam. Nielsen, Lisbeth og Lilli stammer derfra. Lily huskes som bestyrer på Alderdomshjemmet. Og så Theodor Niensens. Jeg husker egentlig kun Elly, men de havde flere børn, jeg husker en større dreng, jeg tror, han hed Kaj. Theodor Nielsen var i brunkullene om sommeren, da var Elly ikke i skole, men kom igen om vinteren. Over for vejen til Søndergårdene var en ejendom, der boede Sofie og Jens Jensen, et ældre par, som vi børn sommetider besøgte. Lidt længere inde boede Ejnar Jensen og hans kone. De havde en frugtplantage og solgte æg. Og lige før Alderdomshjemmet boede Hans Chr. Elgaard og frue. Det var nok begyndelsen til Østervangsvej. Derefter boede Valborg og "Bitte Peter" Peter Jensen, han var chauffør hos Esbensen, og de havde

børnene Kaj Lykke og Sonja. Det var også et dobbelt hus, som jeg ikke ved noget om. Derefter boede Madsens. De havde en søn Bent og en datter, som jeg tror kaldtes Sessen. Jeg tror, det senere blev købt af Elna og Aage Back. En vej gik op til Kirsten og Peder Lassen. Han var gartner på Søndergade, før han blev chauffør og Kirsten var datter af Olivia og Jens Hougesen. Overfor boede Hjalmar Christensens. Børn Ester og Knud Erik, der var også en mindre dreng Jens Arne. Knud Erik er nu slagter i byen. Tilbage til Asylgade. Der boede Kopps. Vist nok Johanne og Simon Kristensen i dag. På hjørnet boede så barbér Martin Hansens. Sønnen Knud blev gift med Aase Gade og overtog senere forretningen. Og i enden kom så Frederikke Johnsen til at bo efter hun flyttede fra Søndergade. Så boede bager Præst Pedersen og frue. Eva og Henry Esbensen havde overtaget rutebilerne og boede i det hus der er næst efter. Ellen Larsen bor ved dem. Eva og Ellen er døtre af afdøde Lars Larsen og Henry var søn af murer Esbensens på den anden side af Hovedgaden. Lars og Elizabeth er børn af Eva og Henry. Henry Esbensen havde i sagens natur nogle chauffører. De hed Peter flere af dem, så for at skelne dem fra hinanden, blev de kaldt "Bitte Peder", "Lange Peter" og Peter Larsen. Dernæst boede landpost Peter Petersens. Deres søn Viggo var også mentalt ude af balance. Han var væk i perioder, men når han var rask og hjemme, bandt han bøger ind for folk. Så havde vi posthuset og der residerede fru Karen Larsen. Jeg tror hr. Larsen gik landpost. Derfra stammer Hans Villads Larsen. Næste bygning var snedkerværksted og bolig for Martin Sørensens, jeg mindes nogle ældre mennesker, det har måske været M. Sørensens forældre, og Folkmanns boede også her i dette hus. Folkmanns havde Lisja og da hun blev konfirmeret fik de yderligere en søn. Jordemoder frk. Nielsen var boende i næstsidste hus. Hun havde adopteret et par børn, Ove og Bodil Risbjerg Nielsen. Og yderst boede gartner Worm Jensen. Senere gartner Harry Simonsens. Længere ude krydset mod syd til henholdsvis Isaks med sønnerne Egon, Gunnar, Ivar og Regnar. Margrethe og Jens Eriksen og Landlyst, hvor Harry Hansen og Gudrun havde maskinstation. Der stammer Marie Lisbeth fra. Jeg husker ikke alle hendes søskendes navne, men hun blev gift med Knud Rasmussen, Bogtrykkeriet. Til nord mod Lystrup, Margon Laursen, dernæst Thora og Peder Snedker. Deres børn var Jenny, gift med Kaj Lykke Sørensen, Nanna, Lilly og Jørgen, som jeg også gik i skole med, og så Bakkegården. Og lige ud mod Fjellerup var Vivild-husene og Grandholm. På nordsiden af Hovedgaden boede Rasmus Thuesen og hans moder. Poul Thuesen i den anden ende af byen stammede fra denne gård. Dernæst var slagter Sørensens forretning og slagtehus. Ragnhild Grann havde delikatesseudsalg eller fedevarebutik og bolig i huset derefter, hun havde også håndkøbsudsalg fra apoteket i Ørsted. Og så havde Leonhard Bluhmensaat cykelforretning og værksted i den ene ende af næste hus og fru Elizabeth havde "Tatol" i den anden, og de boede bag ved og i midten. Bluhmensaat var også en af lederne i søndagsskolen. De havde en flok børn, hvoraf jeg husker Niels,

(motorcykelkører på Volk Mølle banen, Karis og Grethe, der blev gift med Hans Nørgaard.

Murer Jens Esbensen og fru Anna havde næste hus. Hun havde hjemmebageri og skrev sommetider lejlighedssange. Jeg mener at kunne huske, han havde lidt cementvarer, så som fliser, rør og lign. De var Henry Esbensen's forældre. Videre til skrædder Jensens, der var lejlighed både ved siden af skrædderiet og ovenpå. Hvem der boede der, husker jeg ikke, skrædderens i den ene selvfølgelig.

I forretningen ved siden af havde Hagbart Sørensen møbler og billedrammer. De havde opgang til lejligheden i gården. Deres datter hed Nancy. Der var indgang fra hjørnet til forretningen. Dette hus rummede i den anden ende udover salonen, damefrisør fru Asta Bast og hendes mand Carl, som var savskærer.

Nu kommer vi til kroen eller Fa. Axel Rasmussen, det var så vidt jeg husker, Julie og Gustav Rasmussen der boede i privatboligen, de havde Lis og måske flere, i så fald så meget yngre, at jeg ikke har kendt dem. Der var også købmandshandel. Der var savskæreri oppe bag ved, ved vejen var der korn og foderstoffer og senere blev denne bygning omdannet til krostue. Djursland Bank havde til huse i huset næst efter, der boede Olivia og Jens Hougesen i den vestlige ende. Jeg husker, der var snak om, at både dem og Niels Hougesens, (ved siden af købmand Gade) skulle have guldbryllup inden for samme periode og den ene af mændene spurgte den anden, "Gi'r du din kone morgengave i anledning af dagen?" hvorpå den anden skulle have sagt: "Nej, så venter hun vel noget hver gang!" Kirsten Larsen gift med Peder Larsen, var datter af O. og J. Hougesens. Sygeplejerske Kirsten Skriver boede oven over Banken. Vognmand Jens Sørensen boede næst efter. Han havde lastbil og hans datter Ellen var udlært hos manufakturhandler Mortensen. I den anden ende af dette hus boede damefrisør frk. Petersen, hun havde en voksen søn, Hans. Lige efter dette hus gik en vej op til Peter Mortensens. De havde en del børn ældre end mig. Næste hus var en Mårup og derefter Møller Haarups. Vejen støder til vejen op til mekanikeren. Men Hovedgaden havde endnu en købmand, det var Alex Hansen. Han solgte senere til Johannes Thomasen og Gerda. Deres børn er Kaj, Else og Juul og som rosinen i pølseenden kom Inge Lise, gift med Johan Legarth.

Og så var Kirsten og Jens Rønne de sidste i bindingsværkshuset inden vejen går op til mekanikeren. Det var et par raske og åndsfriske mennesker, og jeg husker, han så let som ingenting, kunne hoppe over et kosteskaf, som han holdt i begge hænder. Han var murer. De var forældre til Karsten og Aage Rønne + andre voksne børn. På højre side efter vejen, som kommer ud fra husene boede "Anton Maleren" alias Marie og Anton Nielsen. Deres datter Anna blev gift med Amdi Nielsen. De boede ovenpå og fik børnene Gurli, Leif, Marie, Hanna og Niels. Lidt længere oppe boede Alma Rasmussen med hendes forældre, Alma gik lidt ud og gjorde rent for folk, hun havde skæg og

stærke briller og nogle mennesker kaldte hende "skjøn Alma" jeg tror nu ikke, det var ondt ment. Der var også en Petra og Søren Rasmussen. Længere ude boede på nogle gårde Hanne og Oscar Moeskjær, Thea Poulsens og Niels Peter Jensen, han var hendes anden mand, hun havde, så vidt jeg husker 3 drenge, Hugo, Villy og Jens Arne. Nedad igen mekaniker Simonsen, sønnen Jørgen og Irma overtog senere. Ned forbi siden af bagerens sal hvor sceneindgangen var og måske stadig er. Samt køkken til salen.

Nu er vi nede på Hovedgaden igen. Der havde bager Præst Pedersen bageri og forretning med konditori. Der gik ikke lang tid før H. C. Andersen overtog sammen med Grethe, datter af den gamle Pedersen. Hendes brødre Frede og Meiniche kørte på landture, som det var skik den gang. Bagerens sal kom til at hedde H. C. Andersens hus og der blev holdt fester, og sommetider kom et selskab og viste film. Ligeledes blev salen brugt af ungdomsskolen til gymnastikopvisninger. Ungdomsskolen er beskrevet andet sted, men oppe bag ved boede Margrethe og Rasmus Nielsen i en villa. De havde to døtre, Else og Helga.

Else blev gift med Gunnar Skov, en af lærerne på skolen. Jeg tror også begge piger var lærere på skolen. På vejen ned til Hovedgaden igen boede fam. Rasmus Nielsen og Krista. De havde også en flok børn Inge, Jytte, Grethe, Ketty, Oda, Der var også en søn men navnet er væk lige nu. De boede til leje hos "Bitte Marie" Sørensen, som var søster til "Bitte Søren".

Efter ungdomsskolen boede "Træsko Maren" og Rasmus. Efternavnene kender jeg ikke, jeg tror ikke de var gift. Jeg synes, jeg kan huske, at Maren altid kaldte Rasmus "Min kål" Han lavede træskoene og hun gik og så på og inkasserede pengene. Hun kom altid ind og snakkede, når vi kom i værkstedet.

På hjørnet ved Nørregade boede vognmand (lastbil) Marinus Rasmussen og Katrine, hun havde fransk vask og strygning, hun gik også lidt ud og hjalp til gilder. Ovenfor boede Børresen og derefter var en lærerbolig, jeg mindes lærer Rasmussen og lidt senere Else og Gunnar Skov. Ovenfor igen havde Margrethe og Chr. Pedersen bolig, han var en slags pedel på ungdomsskolen. Så var der villa Pax. Jeg husker ikke navnet på ejeren, men husker, der var en slags auktion, efter den sidste af beboerne var død. Og efter der kom nye ejere, har jeg ingen erindring om, hvem det var.

Det hvide hus havde Marie Brøndberg. Hun gik ud som kokkekone. Hun var enke. Verner Larsen, bror til Elmer, boede til leje der sammen med hans kone Ruth og sønnen Ib. Næste hus lidt tilbagetrukket var beboet af "Lange Peter" = Peter Løvkvist Hansen og hans familie. Der var også nogle børn, men de var en del yngre end jeg. Og så var det måske også et tofamiliers hus. Peter var også chauffør hos Henry Esbensen. På gården lige i kanten af byen boede Hans Bødker. Han døde ret ung, men hans enke drev gården videre. De havde en søn ved navn Svend Aage og en datter Gitte. Lidt længere ude boede sognefogeden. På modsatte side af Bødkers boede arkitekt Mads Mortensen, jeg

tror, deres søn hed Poul, han var nogle år ældre end mig. Og næste hus nedefter var så bogtrykkerens. Edith og Carl Rasmussen var startet i det små. "Bedste", Carl Rasmussens moder boede hos dem. De havde Gunhild, Johannes, Svend Erik og Knud. Da Johannes døde som 13 årig, blev hans små søstre, tvillingerne Grethe og Karen døbt ved hans begravelse. Sidst i 40'erne og først i 50'erne havde de fået en typograf Gunnarsen samt et par hjælpepiger. Jeg var en af dem, ellers var Gunhild og fru Rasmussen arbejdskraft i bogbinderiet. Bedste passede huset, jeg ved egentlig ikke, hvad hun hed ud over fru Rasmussen, hun blev altid kaldt Bedste.

Dernæst boede Dyrslægen. Han hed Tage Pedersen. De havde Polle (Poul) og Inge, senere fik de en lille pige mere, Kirsten, tror jeg. Næste hus Niels og Karen Fjesing og også Carl Gustav Jensen. Næste hus på vej ned ad Nørregade var beboet af Juditte og Peter Petersen. De blev kaldet henholdsvis "Juditte-Peter" eller "Peter-Judith". Han var murer og hun strikkede strømper for folk. Hun havde en rundstrikkemaskine og kunne lave et par strømper næsten fra dag til dag. Vi fik lavet strømper hos hende, når vi ellers kunne få garn til det. Og så kommer vi til det hus, som savskærer Pedersen flyttede ind i, da de rejste fra "Knolden". Der boede en fru Svendsen, hun havde et barnebarn, Preben til at bo hos sig. Aage Hansen og hans Familie boede i det hvide hus med facade langs vejen og det med gavlen til var Peder Laursens. De havde også en flok børn. Nogle af navnene er Verner, Ernst, Villy, Gudrun, Lissy og Anny. Jeg tror der var endnu en dreng. Så kom vi ned til Elmer Larsen, de udbyggede fabrikken op ad Nørregade. Ellers boede Krista og Elmer med drengene, Erik og Kristen, på hjørnet af Nørregade og Hovedgaden. Elmer havde møbelforretning og solgte ligkister udover han var bedemand. Så vidt jeg husker, var indgangen også lige på hjørnet. Jenny Enevoldsen var enke og boede i huset, der er trukket et par meter fra vejen. Hun syede også lidt, i hvert fald skjorter. Hun havde 2 sønner, hvoraf Hugo var den yngste. Skrædder Henry Pedersen og hans kone havde så vidt vides ingen børn. De boede i huset med forretningen foran "Bitte Peter"s forældre. Nu er vi henne ved smed Svend Jensen, han var ungkarl, men hans mor boede der også, og jeg husker der var en broder Ernst, som kom hjem fra en stilling i Viborg eller Randers, ud over Carl Gustav, som købte hus i Nørregade senere.

Så var der Jens og Dagmar Nørgaard. De havde datteren Ruth. Der blev senere lavet et udsalg med brød og slik. Det var Dagmar Nørgaard og Dagny Albæk der gik sammen om at passe den. Niels og Margrethe Hevring havde lejligheden mod vest. Tømrer Marius Thomsen og hans familie havde huset næst efter. Der var lokaler til teknisk skole i den vestlige ende og igen tror jeg, der var lejlighed ovenpå. Niels, "Kesse" og "Søster", (Kristian og Margrethe) var deres børn. Ved siden af deres hus gik/går vejen op til sportspladsen. Og der lå der et hus. Der boede en gammel dame, som var mor til "Bitte Søren" og "Bitte Marie". Når der var arrangementer, så som sportsfester, blev en bom

sat over vejen, og så kunne ingen komme ind, uden at betale entre. Margrethe, Sørens kone, lavede kaffe og solgte slik til folk. Da moderen var død, flyttede Margrethe og Søren op i dette hus, og Søren fik hvervet at holde banerne på sportspladsen. Han fik en eller anden maskine eller traktor til hjælp, og han må have syntes, den gik som en drøm. Den brugte ikke megen olie, så han erklærede: ”Den kan gå i betongang hele tiden, mens jeg holder viking!” (Den kan gå i tomgang hele tiden, mens jeg holder weekend). Nede på Hovedgade igen havde typograf Gunnarsen det hus på hjørnet, inden Krista og Søren Madsen flyttede dertil og fik telefoncentralen efter fru urmager Henriksen. Og så lå Maja og Richard Thomsens hus lidt tilbage trukket. R. Thomsen var, så vidt jeg husker, chauffør ved Aksel Rasmussens foderstoffer. Der havde en søn, hvis navn var Erik. Igen et hus ved vejen med en enke, Marie Pedersen var hendes navn vist. Så var der Hans Peter Rasmussen i det ”Gule Palæ”, han kørte med en lille islænder hest, der trak en vogn, og så udøvede han småhverv for folk. Denne ekvipage var et kendt syn i gaderne til daglig, og blev kaldt Hans Peter og det bitte eeg (øg). Det lange hus med gavlen til, var beboet af mor og datter, Kirstine og Karoline Madsen. Og så kommer vi hen til huset, hvor handelsmand Chr. Albæk boede sammen med sin kone. Barnebarnet Egon voksede op hos dem. Og jeg mener, at da konen døde, kom datteren Dagny (moderen til Egon) hjem for at bo sammen med faderen og sønnen. Sigrid og Poul Thuesen boede i gården ved siden af. Poul stammede fra den østligste gård i Vivild og Sigrids mor var fru Simonsen i det første hus ved anlægget. Poul Thuesen havde Rita, Peter og Ove, senere fik de Henning. Smed Oluf Lassen havde smedje og boede i det sidste hus. Han var enkemand med et par smådreng, Egon og Flemming. Hans søster Karen Agathe var enke og boede hos ham for at hjælpe ham, hun medbragte sine børn Jensa, Henning og Ruth. Da han senere giftede sig med enken Anna Rygaard, som bragte sin datter Karen med sig, flyttede søsteren. Anna og Oluf Lassen fik 3 drenge sammen, Erik, Leo og Kaj. Op ad vejen til anlægget boede på venstre side fru Simonsen og dernæst en fhv. smed Jensen fra Lystrup I det sidste hus boede Anton Mikkelsen, han malede lidt i sin alderdom, bl.a. efter postkort motiver. Han var ikke så dårlig til det, jeg ejer et af hans malerier. Overfor disse 3 huse var anlægget, hvor vi havde slædebaner om vinteren. Vi havde forskellige længder og stejkheder og vi var altid mange børn. Mærkeligt nok skete der ikke nogle alvorligere ulykker. Ovenfor var der 2 små huse. I det ene boede mejerist Nygaard Christensens, de havde en datter ved navn Ninna, der var mindst en pige mere og måske flere børn. I det andet boede en ældre dame med en voksen søn, Morten. Derefter kom Solhøj. Børnene var Søren og Jens Chr. Pedersen. Jeg gik i skole med Jens, når han skulle understrege noget, sagde han altid ”SørenJenseme” Længere ude var Kalstrupgården. Det var Hans Peder Jensen og kone der havde den. Jeg gik i skole med Else, og hun havde 2 ældre søskende, Inger og Arne. Arne købte senere Holmegård. Der var flere den vej ud ad. Henrik Friis tror jeg. Og tilbage til Hovedgaden var længere ude

Risbjerggården, det var Magnus Hougesen som havde den. Margit, Niels Jørgen og Torben kom derfra. Den gang gik vejen lige forbi haven. Og på den anden side indad (sydsiden) var Trampellose, der var 6 familier der, jeg husker ikke alle navne der fra, men Marie gift med Christian Lund gik med "Julens Glæde". "Julens Glæde" var det kaldt, at Marie Lund gik rundt en gang om ugen til alle der ønskede at samle lidt ekstra penge til julens udgifter. Hun fik en smule for det om det var en 10er fra hver eller det var procenter, husker jeg ikke. Marie og Laurits Therkildsen havde gården overfor Risbjerggården. De havde sønnerne Hugo og Bent.

Det var noget om bygninger og befolkningen i 40erne, som jeg husker det. Jeg takker alle, der har stået mig bi med nogle af navnene, som jeg havde glemt i farten.

Langskov i marts 1999.

Med venlig hilsen

Anna-Grethe Grooss
Astrup Skovvej 11, Langskov,
Hadsten.